

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгового Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

Vol. LXIII

Півмісячник

№8

15 Квітня, 1942

МИХЕЯ (Частина 7).....	115
Божі Наміри.....	119
Молотьба!.....	120
Час Війни.....	121
Правитель з Вифлєсму.....	123
Пастухи, Князі.....	125
Корінь Всесвітнього Зла.....	126
Польовий Досвід.....	131
ПЕРІОД СВИДОЦТВА "Діти Царя".....	114
Вивчення "ВАРТОВОЇ БАШТИ".....	114
"Надія".....	114
Бланк Поновлення Підписки.....	114

"ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА!" - Іса. 43:12.

ВАРТОВА БАШТА

Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE Sc. TRACT SOCIETY
117 Adams Street,
Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Officers

N. H. KNORR, President W. E. VAN AMBURGH, Secretary

«Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми» — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдешний Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворинь; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владсть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, який скинув сатану з неба й зачав установляти Боже Царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через Царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господне буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому Царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ — сповнюйте землю праведними людьми.

ПЕРІОД СВДОЦТВА "ДІТИ ЦАРЯ"

Весняний місяць квітень є сприятливим часом для Періоду Свідцтва "Діти Царя", а отже, це всесвітній період об'єднаних дій тих, хто проголошує Царя і Царство. По всій землі братимуть участь не тільки ті, хто належить до помазаного останку, але й усі ті, хто сподівається стати земними "дітьми Царя", і якщо хтось із них бажає отримати інформацію про групи, організовані для цього свідчення, нехай негайно напише до офісу у своїй країні. Для цієї кампанії потрібна велика попередня підготовка. У квітні, коли завершується тримісячна кампанія "Вартова Башта", слуги і діти Царя продовжуватимуть пропонувати спеціальну комбінацію, а саме: річну передплату на "Вартову Башту" разом з книгою "Діти" і новою брошурою "Надія", і все це за звичайною передплатною ціною \$1.00 в Америці і, відповідно, в інших землях. Нехай цей місяць буде для вас найкращим у кампанії, а наприкінці його ви з радістю здасте звіт про свою діяльність та її плоди.

ВІВЧЕННЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Тиждень 17 травня: "Михея" (частина 7), пар. 1-14 включно, "Вартова Башта" 15 квітня 1942 р.

Тиждень 24 травня: "Михея" (частина 7), пар. 15-28 включно, "Вартова Башта" 15 квітня 1942 р.

Тиждень 31 травня: "Михея" (частина 7), пар. 29-41 включно, "Вартова Башта" 15 квітня 1942 р.

ЙОГО МІСЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиможно стоїть за Царством Бога Єгови під Христом, Його улюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплата в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрод до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British34 Craven Terrace, London, W. 2, England

Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada

Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia

South African.....Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони виписуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми раді допомогти бідним, та постова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба о це попросять. На просьбу зміняємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку—повідомлення з журналом.

"НАДІЯ"

Товариство з радістю повідомляє про вихід у світ нової брошури "Надія - для померлих - для тих, хто живе - у праведному світі". Сама тема брошури вражає тим, що вона відповідає нагальній потребі сьогодення, коли мільйони сердець потребують нової надії як для живих, так і для нещодавно померлих; а її зміст, поданий у сучасній формі, неодмінно порадує вас. Це 64-сторінковий буклет у твердій обкладинці, але з дуже привабливим дизайном. Дата його випуску для широкого розповсюдження на місцях буде оголошена пізніше, але спочатку ви захочете прочитати і насолодитися ним самі, щоб знати, як найкраще представити і використати його для "потіхи всіх, хто сумує". Ви можете отримати свій особистий примірник вже зараз, пожертвувавши 5 центів.

ВИКОРИСТОВУЙТЕ БЛАНК ДЛЯ ПОНОВЛЕННЯ ПІДПИСКИ

Бланк, надісланий вам за місяць до закінчення терміну передплати на "Вартову Башту", слід заповнити і повернути до Бруклінського офісу або до філії в країні, де ви проживаєте. Слуги груп і приватні особи, надсилаючи заявки на продовження підписки на Вартову Башту, повинні завжди використовувати ці бланки. Заповнюючи бланки поновлення, ви гарантуєте продовження вашої Вартової Башти з моменту закінчення терміну дії і без затримок. Буде також дуже корисно, якщо ви підпишете своє ім'я однаково і зазначите будь-яку нещодавню зміну адреси на бланку поновлення підписки.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXIII

15 Квітня, 1942

№8

М И Х Е Я

ч а с т и н а 7

"І промовив до них: Коли молитесь, кажіть: Отче, нехай святиться ім'я Твоє! Нехай прийде Царство Твоє" (Луки 11:2)

ЄГОВА - Батько, до Якого ми повинні звертатися з молитвою. Його улюблений Син, Його Єдинородний Син, є тим, хто призначений давати настанови для молитви, і тим, через чие ім'я дозволяється звертатися в молитві, щоб бути вислуханим. Дотримуючись слів Його настанови, прохач не буде молитися неправильно. Єгова є Небесним Батьком кожного вірного, який перебуває на шляху до життя і перебуває в заповіті про членство в Царстві Небесному. Саме ім'я Батька, Єгова, повинно бути освяченим. Через наклепи, які релігія нагромадила на це святе ім'я, воно повинно бути оправдане перед усіма творіннями. Царство зробить це. Цей праведний Уряд очистить небо і землю від будь-якої релігії та всіх хто її практикує. Його керівництво приведе до того, що воля Божа буде виконуватися всіма створіннями, що живуть на землі, так само, як це робиться вгорі Царем, що праворуч Бога, "ангелами, начальствами та силами підлеглими Йому" (1 Петра 3:22). Царство назавжди вирішить питання всесвітнього ПАНУВАННЯ.

2 Багато століть тому Бог встановив типову теократичну державу над дванадцятьма племенами Ізраїлю, помазав і поставив царем Свого вірного свідка Давида. Помазаний цар, як представник невидимого Верховного Правителя, "сів на престолі Єгови" (1 Хр. 29:23 А.П.В). За допомогою Єгови, великого Теократа, цар Давид зробив Сіон своєю столицею. Потім він воював проти всіх Божих ворогів і розширив владу і панування цієї типової Теократії до найдальших меж, визначених Єговою. Це був

пророчий образ того, як справжній Теократичний Уряд Єгови, керований Його улюбленим Сином, подолає і знищить усіх ворогів і встановить панування славної Теократії в усьому всесвіті, включаючи нашу землю. Як прообраз Помазаника Єгови, Ісуса Христа, Давид народився з коліна Юди в маленькому місті Вифлеємі, яке також називається Ефрат: "Ефрат, що є Вифлеєм" (Бут. 35:19). Коли всі вороги типової Теократії були підкорені, а влада була встановлена в умовах миру, який тривав і за царювання Соломона, цар Давид молився до великого Теократа: "Благословенний Ти, Єгово, Боже Ізраїля, батька нашого, на віки віків. Твоя, Єгово, велич, і сила, і слава, і перемога, і величність, бо все, що на небі й на землі, Твоє; Твоє царство, Єгово, і Ти піднесений як голова над усіма. ...Тож нині, Боже наш, дякуємо Тобі, і славимо славне ім'я Твоє!" (1 Хр. 29:10-13, А.П.В).

з Ісус, який походив з Давидового коліна, був помазаний Божим Святим Духом після хрещення в Йордані. Відразу ж Христос почав проповідувати: "Наблизилося Царство Небесне", тому що Він, Помазаний з неба Цар, був присутній. Він навчив Своїх учнів зразкової молитви, щоб вони завжди прагнули приходу Царства Божого у своїх думках і серцях. Віддавши все, що мав на небі і на землі, навіть саме життя, Ісус Христос купив право володіти Царством і всіма, хто увійде в це Царство. Бог воскресив Його зі смерті і поставив на високе місце влади на небі, поруч з Єговою: "А Він, принісши одну жертву за гріхи, навіки, сів

праворуч Бога, очікуючи відтепер, аж поки вороги Його будуть покладені в підніжжя ніг Його" (Євр. 10:12, 13, А.П.В; Пс. 110:1). З того часу, поки Ісус Христос повинен був чекати на одержання права володіти Своїм Царством, Єгова вибирав з усіх народів, лише 144,000 віруючих і вірних сотворінь, щоб вони були об'єднані з Ісусом Христом в Небесному Царстві, Теократичному Уряді, Сіоні (Об'явл. 14:1, 3).

4 Єгова визнає цей Теократичний Уряд як Свій власний. Він є джерелом його життя і сили, Він Своїм духом породжує кожного, хто отримує обов'язки в Теократії. Таким чином це Його нащадок, що символічно зображений як досконале "хлоп'ятко". Головою цього Уряду є Ісус Христос, який називається "Син Людський". Всі члени цього Теократичного Царства спочатку одержали життя від святої вселенської організації Єгови, Його вселенська організація є "матір'ю" "хлоп'ятка" - Уряду і зображується як чиста і віддана "жінка", якої, Єгова, є Творцем і чоловіком (Ісаї 54:5). Час, коли Ісус Христос приступив до виконання обов'язків в Уряді, зображується тим, як жінка, народжує "хлоп'ятко". Зла демонічна організація під керівництвом сатани символічно зображена, як вогненно-червоний дракон, який виступає проти всесвітнього панування Теократії і тому прагне поглинути її в момент народження, в 1914 році нашої ери. Це стало причиною великої війни на небі, яка супроводжувалася світовою війною на землі, і в якій сатана та його демонічне воїнство були переможені та скинуті. Збожеволівши від результату цієї війни, сатана і демони завдали великої "муки" Божій "жінці", переслідуючи всіх її "дітей" на землі, які стоять на дорозі до Царства Божого і є лише "останком насіння її" (Об'явл. 12:1-13, 17). У давнину, коли Давид був встановлений як помазаний цар на горі Сіон, філістимляни та інші вороги Теократії, виступили проти нього, він повинен був воювати проти них, щоб знищити їх. Так само після народження "хлоп'ятка" в 1914 році на Божу "жінку" та її "дітей" впали страждання війни та ворожих переслідувань. Перед народженням "хлоп'ятка", вірні християни на землі зі щирим бажанням і молитвою очікували на цю передбачену подію. Тепер же через успішне народження, належним

чином сповіщене народам, з 1914 року і після нього, вірні вісники Царства Божого стали "незалежними для всіх народів", як пророкував Ісус Христос. Через переслідування вони були змушені взивати до Бога (Матвія 24:7-9). Бог через Свого пророка Михея передбачив ці події.

5 "Чого ж ти сильно плачеш, чи нема в тебе царя, чи загинув твій порадник, що тебе, як жінку при родах, охопив біль?" (Мих. 4:9). Те, що перше буде народження Уряду, а потім страждання Божої "жінки", підтвердив ще один пророк, який жив за часів Михея, кажучи: "Перед тим, як вона страждала, вона породила [хлоп'ятко]; перед тим, як прийшов її біль, вона народила дитину чоловічої статі [Теократію під керівництвом Ісуса Христа]" (Іс. 66:7). Багато посвячених християн були схильні думати, що відразу після народження "хлоп'ятка" вони будуть забрані з землі, через смерть, миттєво "переміняться" у воскресінні від людини до духу і будуть прославлені у Небесному Царстві. Вони були розчаровані, перебуваючи під тиском переслідувань, вигукували: "Як довго, о Господи?".

6 Відтоді Господь їм відкрив, що Ісус Христос, Цар, є головним представником Теократії. Він не потребує соратників, щоб заснувати Уряд, народжений у встановлений Богом час, тобто в 1914 році, тому що Він купив Уряд і Йому довірена вся влада на небі і на землі. Тільки з Божої ласки Його вірні послідовники, члени "тіла Христового", злучені з Ним у Царстві, і то лише, після Його приходу в храм, Він воскрешає зі смерті сплячих святих. Останок на землі, суджений і схвалений, Він помазав і вводить в завіт вірності для Царства. Таким чином, ПІСЛЯ ТОГО, як прийшли випробування на Божу організацію, ті, з останка, були народжені Сионом і признані Єговою як Його діти, інші Його діти, крім "хлоп'ятка", народженого в 1914 році. Тому Божий пророк під натхненням вигукує: "Хто коли чував таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли який край в одну днину? Чи народився де нарід [Теократія] відразу, як от Сион, що ледве почав боліти, а вже й породив синів своїх? [з 1918 року та після нього, коли Христос Ісус прийшов до храму]" (Іс. 66:8).

7 Переслідувачам і ворогам Теократії здавалося, що Боже Царство не настало в 1914 році, незважаючи на фізичні факти, які підтверджували біблійні пророцтва, що свідчили про цю подію. Вони вважали само собою зрозумілим, що серед завітного народу Єгови немає Царя. Чому? Тому що Цар - це "образ особи Свого Отця", божественний Дух, невидимий для людських очей і може бути побачений лише очима віри. Також були народжені від духа, які виявилися невірними і стали класом "лукавого раба". Своєю поведінкою вони говорять: "Забариться мій пан прийти" (Матв. 24:48-51). Вони приєдналися до релігійоністів у переслідуванні тих, хто залишився вірним Царству і прагнув проголошувати його. Єгова справді посадив Свого Царя Ісуса Христа на святій горі Сіон, послав Його правити серед Своїх ворогів, але вірний останок тих, хто стояв на шляху до Царства, залишився на землі. Більше того, ворогам було дозволено проявляти до них ненависть у всіх країнах, переслідувати їх, брати в полон, кидати у в'язниці, і практично припинити їхню проповідь про новостворене Царство. Вони опинилися без захисту Царя, немовби відрізані від "нового народу", Нового Уряду.

8 Крім того, що стосується останка, то на їхньому одязі були плями і бруд, що показувало їх приналежність до релігії, в ті напружені дні світової війни між "царем півночі" і "царем півдня", здавалося, не було жодного радника, який би дав пораду, який взяти напрямок переслідуваному останку Єгови. Вони не розуміли Божої волі, їхні очі ще не відкрилися на той факт, що політичні уряди, які переслідують і оголошують незаконними публікації про Боже Царство, не є "вищими владами", "призначеними Богом". Бог Єгова і Ісус Христос дійсно є "Вищими Владами" згідно з Божим призначенням, а Христос Ісус є Божим Служителем, уповноваженим носити меч для страти всіх противників Теократії (Рим. 13:1-4). Ісус Христос, якого "ім'я... буде Чудовий Порадник", ще не прийшов до храму як Учитель. Більшість порад, які отримували до цього часу, були думками людини або людей, вони зазнавали невдач і гинули, бо не ставали їм у пригоді в скрутну хвилину. Але ті, хто мав чисте серце, продовжували шукати Господнього керівництва і

залишалися вірними, хоча і терпіли гострі "муки", як у "породіллі" (Єр. 30:6, 7).

9 У визначений час Божа "жінка" тихо породила на небі Уряд "хлоп'ятко". Божа воля полягала в тому, щоб відтепер почалася війна проти ворогів нового Уряду, щоб правління сатани, яке до цього часу було безперервним, було покладено край і знищено. Це змусило сатану принести велике горе тим, хто належить до Божої організації на землі. Тому про Свою організацію Сіон Єгова пророко сказав: "Мучся, і роди, дочко Сіону, як жінка в муках, бо тепер вийдеш із міста, і будеш жити в полі, і прийдеш аж до Вавилону, і там спасешся, і звідти викупить тебе Єгова з руки ворогів твоїх" (Мих. 4:10). Отже, це показує, що не було волею Єгови забрати останніх членів "тіла Христового" з землі при народженні "хлоп'ятка", щоб потім прославити їх на небесах. Христос Ісус, будучи єдиним в Уряді при Його народженні, фактично був "хлоп'ятком". Але крім "хлоп'ятка" Божа організація повинна народити інших дітей, які стануть членами Божої царської сім'ї в Теократії. Тому поява "останка насіння її" мала відбутися після труднощів війни на небі, після вигнання сатани та його демонів з неба. Спочатку цей "останок" був визнаний Богом і затверджений як Його представник на землі, а потім посланий, щоб засвідчити народження нового Уряду, а також свідчити про **ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ** правління сатани над світом, який прийде в часі Армагеддону.

10 Останок на землі повинен пройти випробування своєї віри і відданості, щоб бути схваленим, прийнятим і помазаним як "діти Сіону". Події які відбулися від народження Царства до приходу Господа до храму, а також події, пов'язані зі Світовою війною, стали таким випробуванням (Матв. 24:7-13). У ті роки війни та переслідувань (особливо 1917-1919) люди в заповіді з Єговою були змушені, релігійоністами та їхніми політичними союзниками, "вийти з міста", тобто зі свого організованого стану служіння Єгові, як проповідників Євангелія Його Царства. Тоді їхній стан був таким, ніби вони опинилися без міських мурів, які б стримували і не допускали переслідувачів і втручання в роботу Божого народу. Образно кажучи, вони змушені були "жити в полі", куди їх

затягнули як полонених ворожої влади де їх принижували і мстили вороги Сіону. Вони недобровільно були відокремлені від безперервного поклоніння і служіння Богу і приведені до "Вавилону", де їх ув'язнили і тримали в полоні, і таким чином стримували від організованого служіння Богу. Вавилон - це організація сатани, яку символізує місто Вавель або Вавилон, побудований тоталітарним, демонопоклонницьким диктатором Німродом, могутнім мисливцем.

11 Єгова виконує Свої обітниці, як у типовому або пророчому образі, так і в повному виконанні обітниці: "Там [останок] спасешся, і звідти викупить тебе Єгова з руки ворогів твоїх". За цим прообразом Єгова призначив Кіра, царем Персії, щоб він повалив Вавилон і відпустив Божий народ на волю, щоб він повернувся до Єрусалиму і відбудував храм на Сіоні. У 1919 році н.е. Бог використав Великого Кіра, Царя Ісуса Христа, щоб зламати владу ворогів над "останком насіння" Сіону і звільнити їх від стримуючих сил релігії. Він повернув їх до Божої організації та храмового служіння, до чистого поклоніння Богові в душі та правді, очищеного від усякої релігії. Посилаючись на Вавилон, що лежав на півночі, і закликаючи тамтешніх полонених Сіону, Єгова каже: "Виходьте і тікайте з краю північного, ... Визволи себе, Сіоне, що живеш з дочкою вавилонською" (Зах. 2:6, 7).

12 Слухняні прагнули служити вірно Єгові і відгукнулися. З 1919 року і після нього вони вийшли з вавилонських кайданів, і Єгова відродив їх у служінні Йому, щоб вони були Його свідками (Об'явл. 11:11, 12). Він зробив це у відповідь на молитви Своїх покараних і заради Свого імені. Його ім'я було на них і тепер мало бути проголошене по всій землі перед тим, як Єгова продемонструє Свою владу над сатаною та його організацією в битві Армагеддон. "Так говорить Господь Бог: Я роблю це не заради вас, Ізраїлевий доме, але заради Мого святого імені, що його ви зневажили серед поган, куди ви пішли. І Я освячу велике Ім'я Моє, що було зневажене між поганами" (Єзек. 36:22, 23). "Не нам, Господи, не нам, а імені Твоєму дай славу, за милість Твою і за правду Твою. Чому ж погани кажуть: Де тепер їхній Бог? А наш Бог на небесах, і вчинив Він усе, що забажав" (Пс.

115:1-3). Тепер викуплені виконують мету свого визволення - свідчити про ім'я Єгови і прославляти Його по всій землі.

13 Релігійні діячі Вавилону та керівники "християнства" були дуже роздратовані. Вони були налякані визволенням Божого "останку" і тим, що вони сміливо і безстрашно беруть участь у "дивній ділі" Бога проти релігії. Тому під впливом демонів, скинутих з неба на землю, вони змовляються між собою. Вони об'єднуються в федерацію народів проти Теократії і Єгови, щоб зупинити роботу видимої частини Божої організації, Сіону. "А тепер зібралось проти тебе багато народів, що кажуть: "Нехай вона буде осквернена, і нехай наше око побачить нещастя Сіону" (Мих. 4:11). У 1918 році світова війна була зупинена силою Божою, але згуртування всіх народів проти справжніх слуг Божих і представників Теократії не припинилося (Зах. 14:1, 2). У Об'явленні 12:13, 17 Бог попереджає Свій народ, що після вигнання сатани з неба, його драконяча організація, піде війною на останок Божої жінки, Сіону. Бог збирає через Ісуса Христа все, що є на небі і на землі, в одне ціле, і останок на землі зібраний до місця або стану де збирається Боже військо, яке позначається назвою "Армагеддон". Демони, які нарobili багато шуму, як жаби, своїми пропагандистськими силами на землі, зокрема релігією, зараз займаються впливом і маневруванням "на царів землі і всього світу, щоб зібрати їх на битву того великого дня Бога Всемогутнього". Демони збирають такі армії навколо і проти місця збору Божого війська, включаючи останок. Тому битва називається "битвою Армагеддон" (Об'явл. 16:13-16).

14 Ворог прагне осквернити Сіон, представлений останком. Його мета - зробити їх непридатними для використання Богом у Його Теократичному Уряді та довести нечестиве звинувачення сатани, що Бог не може мати на землі сотворіння, які під час суворого випробування з боку сатани, збережуть свою вірність по відношенню до Бога. З цією метою сатана і його демони намагаються перетворити всі народи на тоталітарні. Тому вони породили тоталітарно-релігійну "гидоту спустошення", що складається з релігійної ієрархії, яка пов'язана зі свавільними диктаторами і сидить верхи на них. Мета полягає в тому, щоб змусити всіх

людей поклонятися сатанинській "звірській" організації і погрозами, силою та покараннями примусити їх підкоритися "знаку звіра та його образу". Таким чином вони сподіваються зупинити діяльність свідків Єгови та їхніх вірних співтоваришів і примусити їх "доторкнутися до нечистого", йдучи на компроміс із сатанинською організацією та беручи участь у її справах (2 Кор. 6:17; Іс. 52:11). Таке осквернення земної частини Сіону, в очах демонів осквернило б і небесну частину, оскільки це створило б враження, що небесна невидима частина не в змозі захистити і підтримати видиму частину. Але останок знає, що мова йде про Боже верховенство і панування над всесвітом, тепер вони відмовляються порушити свій завіт з Богом і припинити поклоніння і служіння Йому. Їхня мета - довести, що сатана - брехун, а Бог - правдивий. Тому вони чинять опір демонам і категорично відмовляються порушити свою відданість по відношенню до Бога, щоб не бути лицемірами, як релігійне "християнство".

15 Підготовка до вирішення спірного питання почалася. Єгова обіцяє перемогу Сіону, Своєю улюбленій організації під керівництвом Ісуса Христа. Ніщо не принесе ворогові більшої насолоди, ніж вигляд зруйнованого Сіону, принаймні його останка на землі. Сіон - це Теократія, і останок стоїть на шляху до того, щоб зайняти місце в ній. Демонізований, тоталітарний натовп "гидоти спустошення" злісно вигукує: "Нехай вона буде осквернена, і нехай наше око побачить нещастя Сіону", що означає: "Нехай наше око побачить наше бажання на Сіоні" (А.П.В); "Нехай наше око з радістю дивиться на Сіон" (Лізер). Їхнє гасло: "Геть Теократію! Вперед з демонічним правлінням! Хай живе релігія!" У повній зневазі до Бога Єгови вони прагнуть знищити останок і їхніх відданих супутників, щоб створити враження, що Єгови не існує або що Він безсилий проти сатанинської організації. Переслідуючи свідків Єгови, вони насміхаються над ними, кажучи "Де Господь, Бог твій?" (Мих. 7:10). Сучасні едоміти - це релігійністи, особливо римокатолицька ієрархія, включаючи клас "лукавого слуги". Вони зі злістю раділи тому, що народ в заповіті з Єговою в 1918 році був відсторонений від праці, а тепер хочуть повторити цей триумф і на цей раз довести його до кінця.

Попереджаючи таких едомітів, чому Він відплатить їм за це знищенням, Єгова говорить: "А ти не повинен був зловтішатися з дня брата твого в день його нещастя, не повинен був радіти над народом Юди в день його загибелі, не повинен був хвалитися в день лиха" (Овд. 12). Цього разу їм це не зійде з рук.

БОЖІ НАМІРИ

16 Думки Єгови про Його ворогів і ворогів Теократії викладені в Його написаному Слові, Він говорить: "Присягнув Господь Саваот, кажучи: Як Я думав, так і станеться, і як Я задумав, так і буде!" (Іс. 14:24). Народи "християнства" могли б знати наміри Єгови, якщо би присвятили час для вивчення Його Слова, їхнє оплачуване духовенство теж не могло навчити про записані наміри Бога, бо самі в них не вірять. Вони також вперто боролися проти публічного вираження Його намірів свідками Єгови і тому добровільно залишилися в незнанні. "Та не знають вони думок Єгови, і не розуміють поради Його, бо Він збере їх, як снопи на молотьбу" (Мих. 4:12). Це означає зміну ситуації для тих хто прагне осквернити і знищити Теократію Єгови, Сіон. На відміну від нацистсько-фашистського релігійного методу нападу, без попередження, Єгова через Своїх слухняних свідків запропонував їм добру раду: "Отож, будьте мудрі, царі, і навчіться, судді землі. Служіть Господеві [Єгови] зі страхом, і радійте з трепетом. Цілуйте Сина [Царя Теократії], щоб Він не розгнівався, і щоб ви не загинули в дорозі, коли гнів Його скоро запалає" (Пс. 2:10-12). Однак "багато народів" "християнства" свідомо заперечують проти розуміння рад Єгови (Прит. 1:30, 25).

17 Якби вони розуміли Божу волю, Папа Римський не молився б за свій нацистсько-фашистський релігійний "новий порядок, заснований на моральних принципах". Єпископи Німеччини не молилися б за диктатора і перемогу тоталітарних армій. Політики не підносили б разом зі своїми союзниками, духовенством, молитви до Бога про благословення їхніх численних політико-релігійних планів, які вони, не зважаючи на Боже Слово, розробили і хочуть, щоб Бог їх схвалив і підтримав. "Багато задумів у людському серці, але Господній намір - буде непорушний" (Прип. 19:20, 21). "Господь зводить нанівець наміри поган [наро-

дів], Він робить задуми народів марними. Порада Господня вічна, думки серця Його для всіх поколінь" (Пс. 33:10, 11). "Тож послушайте про задум Єгови, що Він вчинив проти Вавилону [народів, що стали тоталітарними, як давній Вавилон], і про наміри Його, що Він задумав на землю халдейську [релігійно-тоталітарний натовп]" (Єр. 50:45). Єгова прийняв рішення нанести ворогам Теократії найсильніший удар, який вони коли-небудь отримували.

18 Проголосивши через Свій останок та їхніх співтоваришів вістку про Теократію і про день Божої помсти, Єгова зібрав Своїх ворогів у змову і об'єднав опозицію проти Свого Теократичного Уряду та Його свідків. Дві світові потуги, "цар півночі" і "цар півдня", можуть боротися одна з одною за світове панування, але вони обидві об'єднані ворожнечою проти Теократії. Обидва мають злобу проти її "святого заповіту" (Дан. 11:30, 40). Як "козли", вони були відокремлені від "овець", які віддають перевагу Теократії. Вони були зібрані по ліву сторону від Царя, який сидить на Своему славному престолі і судить (Матв. 25:32, 35-45). "День [Божого] приготування" наближається, остаточний кінець правління сатани дуже близький, згромадження всіх ворогів на позиції для їх знищення майже завершено, і в той час, коли Єгова дасть Своє останнє і рішуче попередження, збір всіх ворогів-козлів буде завершено, безпосередньо перед тим, як має розпочатися Армагеддон. Вони давно топтали і пригнічували вірний народ Єгови та їхню вістку про Царство. Тепер настає їхня черга бути нещадно розтоптаними, розірваними, розтертими, розчавленими мученими і побитими як копитами могутнього рогатого звіра, якого ганяють по колу в часі Божої молотьби.

МОЛОТЬБА!

19 Єгова дасть Своему могутньому фельдмаршалу Ісусу Христу сигнал до початку битви, в день і годину, які знає тільки Він Сам: "Устань і молоти, дочко Сіону, бо Я зроблю ріг твій залізним, а копита твої - мідними, і ти поб'єш на шматки багато людей, і я посвячу їхній прибуток Єгові, а їхнє багатство - Господеві всієї землі" (Мих. 4:13). Про організацію диявола сказано: "Бо так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: "Вавилонська дочка подібна до молотарки [до снопів, що на ній лежать], час моло-

тити її, ще трохи, і прийде час жнив її" (Єр. 51:33). Владою від Господа Бога останок і Його "інші вівці" задалегідь сповіщають і попереджають ворога про майбутню молотьбу, ще до того, як вона почнеться.

20 У Святому Письмі віл є символом влади і могутності, щоб працювати з витривалістю; ріг - символ сили, щоб наступати на ворога і знищувати його (Єзек. 1:10; Об'явл. 4:7). Ісус Христос є Головою "дочки Сіону" або Теократії. У стародавніх жертвоприношеннях в шкіні Він уподібнюється бикові для Божого жертovníка, але в час обмолоту сатанинської організації Його сила проти ворога уподібнюється силі могутнього вола проти сухих зернових стебел на підлозі. "Той Бог, що з Єгипту (світу) його вивів, - для нього він мов буйвіл сильний" (Чис. 24:8 Хом). "Первенця - бугая велич у нього, роги у нього, як роги в буйвола; ними він битиме народи аж до країв світу" (Повт. 33:17 Хом). "Чи ти прив'яжеш йому до шиї посторонки? Чи боронуватиме він за тобою ниву? Чи покладешся на нього, тим що велика в нього сила" (Йова 39:10, 11 Хом). Говорить Помазаний Цар Божий: "Ось бо вороги Твої, Господи, ось бо вороги Твої загинуть, розсипляться усі, що творять беззаконня. Ти підніс рога мого, мов буйволового рога, мене намащено єлем найчистішим" (Пс. 92:10, 11 Хом). "Він підняв ріг народу Свого. Хвала усім Його святым, синам Ізраїля, народові, що Йому близький. Аلیلія" (Пс. 148:14 Хом).

21 Організація сатани, як видима, так і невидима її частина, є страшною силою. Видима частина зображена як залізні ноги і ступні страшного бована, якого уві сні побачив вавилонський цар, тоді як невидимі демонічні сили, які несуть безпосередню владу над землею, зображені як мідні стегна і черево цього бована. Але більша і непереможна сила, Теократія, зображена як дуже міцний Камінь, який вражає ідолоську організацію сатани, розбиває на шматки її "залізо", "мідь" та інші частини, включаючи золоту голову, самого сатану. Про цей камінь сказано: "Воно розторощить на шматки всі ці царства і покладе їм кінець, і буде стояти вічно" (Дан. 2:31-45). Христу, Цареві Сіону, який командує небесним воїнством Божим, Єгова говорить про молотьбу ворога: "Я зроблю твій ріг [щоб штовхати і забивати

ворога до смерті] залізним [жорсткішим і міцнішим, ніж матеріал природного рогу вола], а копита твої [щоб розтрити голову сатанизму і всієї його організації] мідними [твердішими, ніж роговий або міцний волокнистий матеріал бичачого копита]" (Мих. 4:13).

22 Вороги стали підніжжям для ніг Ісуса Христа, Він належним чином, потужно і повністю розіб'є диявольську організацію в Армагеддоні під Своїми ногами. "І поб'єш на шматки багато людей [багато народів (А.П.В)]". Такими побитими будуть царі землі, їхні армії та їхні піддані, які стали тоталітарними і об'єдналися в опозицію до Царя над царями і Пана над панами. Вони зневажають Теократію і сподіваються розчавити її, як черв'яка. Вони прагнуть нагнати великого страху на останок та їхніх співтоваришів, які стоять твердо і непохитно за Теократію. Для заспокоєння таких Єгова говорить до Своїх духовних ізраїльтян: "Не бійся, Якове, мій черв'ячку, - слабосилий Ізраїлю! Я тобі допомагаю, - слово Господнє, Святого Ізраїлевого, твого Відкупителя. Я тебе зроблю борною гострою, новою, з подвійними зубами. Топтатимеш і битимеш гори на порох, пагорби обернеш у дрібну полову. Ти віятимеш їх; їх вітер буде розносити, їх буря буде розсівати. Ти ж Господом будеш веселитись, Святим Ізраїля хвалитимешся" (Іс. 41:14-16. Хом).

23 Свідки Єгови та їхні супутники не здійснюють свідоцтво заради власної вигоди. Невеликі пожертви, які вони отримують від тих, хто приймає друковане послання, вони застосовують у служінні Господу, щоб надрукувати більше книг і доставити їх іншим духовно голодним. Ісус Христос буде битися в битві Армагеддон не для того, щоб захопити здобич ворогів для власного збагачення, а щоб безкорисливо оправдати і освятити ім'я Єгови. Тому, як Голова Сіону, Він говорить: "І я посвячу їхній прибуток Єгові, а їхнє багатство - Господеві всієї землі" (Мих. 4:13).

24 Організація сатани була першою бунтівничою організацією. Так само її земний символ, Вавилон, був першим бунтівним тоталітарним урядом, створений Німродом на землі, після потопу. Він не може бути викуплений, але проклятий, а отже, призначений на знищення. Вона наповнена "їхнім майном", "їхньою не праведною вигодою" (Лізер); "їхньою не чес-

ною вигодою" (Ротергам). Це те, чого вони прагнули і здобули, грабуючи людей в ім'я і з благословення релігії. Подібно до пограбування проклятого міста Єрихону, це не може бути використано для особистої слави та егоїстичного задоволення. Ті, хто, подібно до Ахана, бажає щось із цього, засуджуються і знищуються (Іс. Нав. 6:18, 19; 7:10-26). Битва Армагеддон буде вестися не для самозбагачення чи самоствердження створінь, вона присвячена славі Єгови, "Господа всієї землі". Битва ведеться за оправдання Його імені і вирішення спірного питання про панування над всесвітом в Його користь. Вся здобич після битви належить Тому, чиєю непереможною силою здобута перемога. Сатана-диявол більше не буде невидимим володарем землі, але "Господь всієї землі" призначив на це місце Ісуса Христа. Таким чином Єгова мстить за Своїх вибраних, які голосно взивали до Нього про визволення і оправдання Його імені (Луки 18:7, 8). Народ в завіті з Єговою прагне оправдати Його ім'я! Безкорисливо і з вірою очікуючи виконання Його праведного суду над нечистою ворожою організацією, вони приєднуються до небесних воїнств, співаючи хвалу, прославляючи Єгову і Ісуса Христа (Об'явл. 19:1).

ЧАС ВІЙНИ

25 Від часу, коли Цар Єгови був зведений на престол на Сіоні, аж до скинення сатани диявола в безодню в Армагеддоні - це період війни, як на небі, так і на землі. У 1918 році Єгова зупинив світову війну на землі і тим самим "скоротив дні горя". Це було зроблено заради Його вибраних, щоб вони могли проголосити вістку про спасіння через Теократичний Уряд Єгови і щоб "кожна плоть могла врятуватися" під час битви Армагеддон, яка покладе остаточний кінець сатанинській організації. Тимчасове припинення воєнних дій на землі між "царем півночі" і "царем півдня" не означало для Божого вірного останку час свободи від нападу сатани, його демонів і обманутих ним, людей на землі. Сатана і його демони, надзвичайно розлючені тим, що їх вигнали з неба, тому посилили переслідування Божої "жінки" і війну проти "останку насіння її" (Об'явл. 12:13, 17). Тим не менше, "дивна робота" Божа повинна продовжуватися. Це війна проти укоріненої релігії, її притулку брехні та схованки фальші.

У цій війні Єгова відводить певну роль Своєму відданому останку, а згодом і їхнім земним супутникам. Звідси наказ до останку насіння Сіону: "збирайся до війська, войовнича дочко, бо він обложив нас, і вони вдарять суддю ізраїлевого палицею по щоці" (Мих. 5:1). Це означає, що Сіон є дочкою воїна, тобто Єгови Саваофа (воїнств), і що воєначальником Сіонського війська є Ісус Христос (Об'явл. 19:14, 15). Тепер, з моменту Його приходу до храму і пробудження сплячих святих, ці воскреслі члени "Його тіла" знаходяться в Його розпорядженні на війні, а також всі ангели, які воювали під Його командуванням у боротьбі за вигнання сатани з неба (Об'явл. 12:7-12). Далі Він організовує останок на землі для боротьби з демонізмом і озброює їх "повною Божою зброєю" (Еф. 6:11).

26 Наступальна зброя останку не тілесна, а "меч" духа, що є Слово Боже. Вони воюють не з тілом і кров'ю, але з демонами (Еф. 6:12-18). Їхнє збирання та організація у військо були помітні з 1922 року. Тоді Єгова вилив Свій дух на весь Свій останок в тілі, і ця громада сіонського війська була організована в єдиний клас для служби в польових умовах, щоб проголосити ім'я Єгови, Його Царство і день Його помсти над ворогами. Особливо їхня організація як війська відбулася після того, як було відкрито і прийнято "нове ім'я", тобто "свідки Єгови". Після отримання цього "нового імені" організовані групи вісників Царства стали називатися "компаніями" (група, укр.), як зазначено в Псалмі 68:11: "Господь дав слово, і велика була компанія [(іврит) tsaba, що означає загін, військо] тих, що видавали його". Рівно через сім років, а саме 1 жовтня 1938 року, Теократичне правило організації було застосоване до товариства останку Єгови та їхніх співтоваришів. Крім того, з 1 грудня 1941 року відповідальність кожного, з воїнства Єгови, на землі зростає, оскільки умови вимагають застосування Божого наказу про те, що "кожен повинен нести свій тягар" (Гал. 6:5). Зараз, як ніколи в минулому, видима армія Єгови рухається вперед у війні, сміливо слідуючи за своїм небесним Лідером і Керівником, Ісусом Христом. Вони представляють безперервний фронт перед демонізованим ворогом, і не дозволяють ані переслідуванням, ані смерті будь-кого в

своїх рядах завадити їм довести битву до воріт твердині релігії. Вони подібні до непереборної сарани, що роїться, описаної в книзі пророка Йоїла 2:4-11, і хоча порівняно невеликі за чисельністю, вони мудрі небесною мудрістю: "У сарани немає [земного] царя, а виходять вони всі гуртом [зібрані разом]" - Прип. 30:27.

27 За часів єрусалимського царя Єзекії типова Теократія зазнала облоги. Вавилон тоді ще не став домінуючою світовою державою, а асирійський цар був найвидатнішим і наймогутнішим представником видимої організації сатани. У боротьбі за світове панування асирійський цар Сеннахеріб повинен був покінчити з типовою Теократією; тому він взяв в облогу Єрусалим. Підкріплений Єговою, цар Єзекія відмовився йти на компроміс з поклонниками диявола, тієї ночі з'явився ангел Єгови, який одним ударом знищив 185,000 війська і змусив Сеннахеріба повернутися до своєї столиці, Ніневії, приреченим на смерть. Ця історична облога та її результат матимуть повне виконання в цей "час кінця".

28 Тоталітарна світова влада Ассирії передвіщала народи, які стали тоталітарними і змагаються з Теократичним Урядом Єгови за світове панування на землі. Цар Ассирії зображує їхнього невидимого правителя, сатану, "бога цього світу". Він використовує своє демонічне військо під керівництвом головного князя Гога, щоб зібрати правителів землі та ними організовані народи до місця збору військ Єгови, яке називається "Армагеддон". Найбільш незахищеною і вразливою частиною є останок разом з їхніми сміливими співтоваришами. Тому демони та їхні людські поплічники роблять їх своєю мішенню і спрямовують проти них свій вогонь. Вони беруть їх в облогу, щоб виснажити їх і змусити порушити свій заповіт з Богом, свою відданість по відношенню до Нього і відмовитися від своєї безкомпромісної позиції на користь Теократії. Проти них тоталітарні релігійні встановили свою "гидоту спустошення", кидаючи виклик Святому Божому Царству. Вони використовують тоталітарну нацистсько-фашистсько-римо-католицьку диктатуру та її "силові структури", а також організовану католицьку акцію, очолювані священиками натовпи, антитеократичне законодавство та інші незаконні, антиконституційні та нехрис-

тиянські засоби, спрямовані на те, щоб змусити народ заповіту Єгови підкоритися та заперечити верховенство Єгови.

29 Призначений Єговою Суддя - Ісус Христос (Івана 5:22, 27). Він прийшов до храму в 1918 році і розпочав суд над домом Божим, який є духовним Ізраїлем (1 Петра 4:17). Потім Він поширив Свій суд на "християнство", яке сповідує, що є домом Божим, і, нарешті, на всі народи, розділивши їх на "овець" і "козлів" (Матв. 25:31, 32). Ісус Христос, "Суддя Ізраїлю", посилає останок, щоб оголосити "суд написаний" проти "християнства" та решти світських народів. Ісус застерігає антитеократичний, тоталітарно-релігійний натовп: "Так, як ви зробили це одному з найменших братів Моїх, так ви зробили Мені". Але цей натовп прагне до світового панування, він відкидає Теократію Єгови та її Царя і відмовляється визнати Ісуса Христа своїм суддею. Натомість правителі "віддали своє царство звірові", "гидоті спустошення", на якій сидить велика блудниця релігії, і своїм скіпетром або жезлом влади переслідують свідків Єгови та їхніх співтоваришів, які проголошують судові вирoki Ісуса Христа. Так чинячи з Христовими братами, щоб змусити їх замовкнути, вони показують свою зневагу до Христа і тим самим "б'ють суддю Ізраїлевого жезлом по щоці". У записі не сказано, що Він підставляє іншу щоку і припиняє проголошення судів Єгови; так само цього не робить останок членів Його тіла на землі. Удар по щоці наповнює їх праведним обуренням і побуджує в них ще більшу гіркоту проти релігії і ще більшу ревність в активному поклонінні і служінні Вищим Владам, Богу і Христу (Єзек. 3:14).

ПРАВИТЕЛЬ З ВИФЛЕЄМУ

30 У пророцтві Михея Єгова передбачив місце земного народження цього "судді Ізраїлю". Це пророцтво не тільки в меншій мірі мало виконання при народженні Ісуса у Вифлеємі дев'ятнадцять століть тому, але також має велике і повне виконання зараз, в "час кінця". "А ти, вифлеємський Ефрате, малий між Юдиними племенами, з тебе вийде для Мене Той, що має бути володарем в Ізраїлі, чие походження з давніх-давен, від віків" (Мих. 5:2). Імена тут є важливими і вказують на організацію, про яку йдеться. Організація Єгови - це Великий Виф-

леєм Ефрат, назва якого означає "Дім хліба, що приносить плоди". Типове місто в коліні Юди, воно було таким же, як "Бет-Лехем-Юда" (Рут. 1:1), назва якого означає "Дім хліба з хвалою", тобто хвала Єгови. Божа столиця Сион - це Дім Хліба, через який Бог рясно постачає життєдайний духовний хліб через Ісуса Христа, більшого, ніж Йосип у голодуючому Єгипті. Сион несе вмираючим людям життєдайні плоди або правду про Боже Царство, а Ісус Христос, Голова Сиону, є головним у прославленні Єгови. Він - "Лев з коліна Юдиного", сміливий у прославленні.

31 "Юда" означає "хвала", "тисячі Юди" зображують "тисячу тисяч" і "десять тисяч разів по десять тисяч" всіх святих ангелів, херувимів і серафимів у вселенській організації Єгови, які прославляють Його (Дан. 7:10). У порівнянні з ними, столична організація Єгови Сион є "малою"; вона складається з обмеженої кількості людей, Ісуса Христа та Його "малого стада", якому Єгова дає Царство (Луки 12:32). Їхнє число становить рівно 144 000, і Один, Христос Ісус, є Головою, а інші - членами "Його тіла", об'єднані з Ним в Теократичному Уряді. Хоч і небагато, але з Сиону виходить до Єгови Його "володар в Ізраїлі", подобається це сатанинській організації чи ні. Стосовно духовного Ізраїлю, включаючи останок, написано "І так спасеться весь Ізраїль, як написано: Вийде з Сиону Визволитель, і відверне безбожність від Якова [останку]" (Рим. 11:26). У 1914 році Єгова посадив Його на престол Сиону як "правителя в Ізраїлі", і уряд поклав на Його плечі (Ісаї 9:6). Дев'ятнадцять століть тому Він в'їхав до Єрусалиму, зайшов до храму і запропонував Себе в якості Царя, що сталося через три з половиною роки після Його помазання Божим духом. Через такий самий час після Свого воцаріння "правитель Ізраїлю" прибув, у 1918 році, до більшого храму для суду, "став присутнім", об'явився, дав можливість Своему останку розпізнати Його присутність там як судді і правителя, згідно зі сповненими пророцтвами.

32 Його "походження з давніх-давен, від віків"; і це доводить, що Ісус Христос є творіння, що має початок або походження. Коли Він був на землі, Він сказав: "Перш ніж Авраам був, Я є" (Ів. 8:58). "Я вийшов і прийшов від Бога; і не сам Я прийшов, але Він послав Мене" (Ів.

8:42). Це показує, що задовго до Його людського народження в яслах у Вифлеємі-Юдейським, Він був створений, і Його життя в свій час було перенесено з Його небесної слави в утробу юдейської діви, щоб Він міг стати "Синоном Людським". Він називає себе "початок Божого творива", "народжений перш усякого творива" (Об'явл. 3:14; Кол. 1:15). Отже, Його створення передувало створенню Люцифера. Час Його створення як "Слова Божого" невідомий, але він є "від віку" або "від днів вічності" (іврит). Цю перевагу над усіма іншими створіннями Ісус Христос зберігає, як Голова Божої столиці Сіону.

33 Згідно з визначенням Єгови про часи і пори, людське народження Ісуса в типовому Вифлеємі повинно відбутися задовго до Його виходу з антитипового Дому Хліба. З цієї причини пророк говорить: "Тому Він відпустить їх, аж до часу, коли почне народжувати та, що ходить, і тоді повернеться останок братів його до синів Ізраїля" (Мих. 5:3). Через десять днів після вознесіння Ісуса Христа на небо, де Він сів праворуч Бога, настала П'ятидесятниця і злиття Господнього Духа на учнів. З П'ятидесятниці і після неї Єгова продовжував збирати духовний Ізраїль, 144,000, щоб вони могли об'єднатися з Ісусом Христом на горі Сіон (Об'явл. 7:4-8; 14:1, 3). Вони повинні були свідчити про майбутнє Царство. Оскільки народження цього Теократичного Уряду було ще дуже далеким, Єгова віддав Своїх вірних свідків на випробування щодо їхньої відданості, агентам сатани, зокрема, релігіоністам, лицемірним християнам, "кукілю", який сатана посіяв у величезній кількості по всьому "християнству" (Матв. 13:24-30). Ще не настав Божий час зробити таких ворогів підніжжям для ніг Його Царя Ісуса Христа (Пс. 110:1).

34 Наприкінці часу поган, у 1914 році, період очікування закінчився, і Божа "жінка", Його вселенська організація, негайно привела нового і діючого Правителя, Новий Уряд. Після цього почалися пологові муки Сіону у війні проти ворожих сил сатани. "І породила вона Сина Хлоп'ятко, що залізним жезлом має панувати над усіма народами, і дитя її було взяте до Бога та до престолу Його. І сталася війна на небі" (Об'явл. 12:5, 7). "Перед тим, як вона мучилася, вона породила; перед тим, як прийшов

її біль, вона народила хлоп'ятко" (Іс. 66:7). У 1918 році, прийшовши до храму, Цар, який є "володарем в Ізраїлі" і "суддею Ізраїлю", вийшов з прообразного "вифлеємського Єфрату". Потім Він звільнив з полону, сатанинської організації, "останок своїх братів", які ще перебували на землі, тобто інших дітей Сіону. Їх Він освятив або поставив виконувати свою роль у зв'язку з "дивним ділом" Єгови, і про це написано: "Бо і той, хто освячує, і ті, що освячуються, - всі від одного [Єгови], через що Він [Ісус Христос] не соромиться називати їх братами" (Євр. 2:11). Вони повернулися з полону, були очищені для служіння Богові і стали частиною Божої Теократичної організації, "синами Ізраїля". Святі духовного Ізраїлю, які спали сном смерті, були воскреснені Господом зі смерті в храм, і таким чином останок, що повернувся, ще у плоті на землі, став пов'язаний зі своїми воскреслими братами духовного Ізраїлю в "дивному ділі". Тепер існує єдність усіх духовних ізраїльтян, усіх в "Тілі Христовому", чи то на небі, чи то на землі (Еф. 1:10; Ів. 17:21-23; 1 Сол. 4:16, 17).

35 Тепер величний Цар у храмі встає в Своїй силі і годує Свій останок на землі духовною поживою з Дому Хліба та Плодоношення, веде їх співати хвалу великому Теократу, Єгові. "І буде Він стояти та пасти отару свою в силі Господній [Єгови], у величчі Господнього Ймення, Бога Свого. І будуть вони жити в безпеці, бо тепер Він буде великий аж до краю землі" (Мих. 5:4). У 1914 році за Божим повелінням, правити серед Своїх ворогів, Він став виконувати обов'язки Царя, одним з офіційних титулів якого є "Михаїл". Це ім'я означає "Хто подібний до Бога?". Ісус Христос ставить це питання, як виклик, претендентам на світове панування і йде вперед, щоб вирішити його: "І встане того часу Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу, і буде час лиха, якого ніколи не було, відколи був народ аж до того часу, і того часу буде визволений народ твій [останок духовного Ізраїля], кожен, хто буде знайдений записаним у книзі" (Дан. 12:1). Єгова посилає жезл сили, Христа з Сіону, щоб правити серед ворогів (Пс. 110:2), і сам з'являється в храмі як Головний Пастир. Він накриває стіл для останку Свого "малого стада" в присутності їхніх ворогів, годує їх і постійно

підкріплює їх з новою силою в "дивному ділі" Єгови. Як Оправдувач імені Свого Отця, Він зодягається в досконалість, "велич імені Господа, Бога свого", і спонукає Свій останок та їхніх супутників проголошувати ім'я та намір Єгови по всій землі.

36 Останок, який повернувся до Сіону та був зміцнений для боротьби їжею з руки свого великого Пастиря-Царя, усі зусилля ворога не зможуть витіснити із храму, де вони служать Богу: "І будуть вони жити в безпеці" вірні. Долаючи всі спроби сучасних тоталітарних асирійців відірвати їх від Теократії, обіцянка дана їм буде виконана: "А того, хто перемаже, Я поставлю стовпом у храмі Бога Мого, і він уже не вийде звідти, і напишу на ньому Ім'я Бога Мого та ім'я міста Бога Мого, нового Єрусалиму, що сходить з неба від Бога Мого, і Мое нове Ім'я" (Об'явл. 3:12). Носячи "нове ім'я" разом із Ісусом Христом, вони звіщають Його велич як Царя і Відкупителя, проповідуючи аж до кінців землі "цю Євангелію Царства" "на свідоцтво всім народам" поки не прийде остаточний кінець. Смирні або здатні до навчання люди доброї волі до Бога, які чекали правління праведності, вітають добру новину. Вони вітають і віддають честь Царю Єгови на троні та приписують Йому велич Царства, і таким чином серед цих "інших овець" Господа Він "великий аж до краю землі". Після Армагеддону, коли ворогів буде знищено, "Він буде пануватиме від моря до моря, і від ріки аж до краю землі" (Пс. 72:8).

37 "І цей чоловік буде миром [(Ротердам) Так він буде процвітанням], коли ассирієць прийде в нашу землю; коли він наступатиме на наші палаци, тоді ми поставимо проти нього сім пастухів і вісім князів" (Мих. 5:5). Сили демонів тепер докладають відчайдушних зусиль, щоб зруйнувати мир, єдність і процвітання, які існують на землі чи земних умовах Божого останку та їхніх товаришів. Стосовно тоталітарного натовпу, який символізує "ассирієць" з півночі Святої Землі, було пророцтво і зараз виконується: "І увійде в країни, і наче повільне залив та перейде їх. Він також увійде у славетну землю [інтереси Царства та привілеї Божого останку на землі], ...І він поставить свого намета між морем та [проти] славною святою горою [останок, що представляє славетну гору Сіон];

але він прийде до свого кінця, і ніхто не допоможе йому" (Дан. 11:40, 41, 45). Це вторгнення відбувається під керівництвом демона Гога, головного князя або заступника Сатани, як показано в Єзекіїля 38:8, 16. Демонські сили та тоталітарний натовп навіть "топчуть наші палаци", місця проживання Свідків Єгови в мирі та процвітання, які представляють Теократію; як, наприклад, коли свавільні релігійні сили вторглися у філії Товариства Вартової Башти, закрили їх і оголосили їхнє проповідування Євангелії "незаконним" і "підривним для держави". Тоді народ в завіті з Єговою сховається і припинить давати свідоцтво?

ПАСТУХИ, КНЯЗІ

38 "Тоді ми поставимо проти нього сім пастухів і вісім князів". Ці пастухи знають, як боротися з тоталітарним велетнем, як це робив пастушок Давид. Ісус Христос - "Головний Пастир", і Його жезл - для захисту Його овець. Народи, які йдуть до тоталітаризму, Він буде годувати смертю і руйнуванням: "Проси в Мене, і Я дам народи в спадщину тобі, і в володіння тобі кінці землі, і будеш пасти їх залізним скіпетром, як посудину гончара, будеш розбивати їх на шматки" (Пс. 2:8, 9; Об'явл. 12:5, Рот). "Сім" означає духовну повноту, а "сім пастирів" повинні представляти повне число тих, хто перебуває в заповіті з Ісусом Христом, заради Царства Божого, хто перемиг релігію і відповідає Його образу: "А тому, хто перемаже і витримає в усіх ділах Моїх, дам Я владу над народами, і він буде пасти їх залізним скіпетром, і вони як посуд глиняний покрушаться" (Об'явл. 2:26, Рот). Тому обложений і атакований останок та його супутники роблять Великого Давида, Ісуса Христа, своїм щитом і захисником від нападників-ассирійців. Вони чекають на перемогу свого "Головного Пастиря", який представляє Великого Пастиря, Єгову, і кажуть "Твій жезл і Твій посох мене заспокоюють" (Пс. 23:4). Тим часом останок продовжує пасти своїх "інших овець".

39 Хто ці "вісім головних мужів", що піднялися! Вісім - це на одиницю більше, ніж сім. У єврейській мові "вісім" має значення повноти, ніби позначаючи надлишок над досконалим числом "сім". Цілком доречно, що "вісімка" піднята вгору, адже зараз настав час, коли на світ з'явилася тоталітарна "гидота спустошен-

ня", тобто символічний "звір" з великою блудницею релігії на спині, в якості духовного провідника. Про цього звіра пророкується, що він з'явиться після сьомої світової держави (британсько-американська світова співпраця): "І звір, що був і не був, він восьмий, і він із семи [які стають тоталітарними в опозиції до Теократії], і йде на погибель" (Об'явл. 17:9-11). Головний сатанинський князь, Гог, з демонічної країни Магог, є особливим князем, який контролює цю тоталітарну "гидоту спустошення" і за допомогою релігійної блудниці спонукає її до нападу на тих, хто представляє Теократичний Уряд.

40 "Вісім головних мужів" - це "вісім помазаників людських" (єврейський текст), або "вісім князів людських" (Роттердам). Останок все ще перебуває в тілі, як люди, і були помазані духом Господнім, щоб бути в лінії до Царства Божого (Йоїл 2:28). Отже, "вісім головних мужів" можуть означати повне число останку разом з їхнім Головним, помазаником, Ісусом Христом, "Сином Людським", який є Восьмим над сімома або повним числом. Однак, Святе Письмо чітко вказує на те, що перед початком Армагеддону Ісус Христос, Цар-Отець, воскресить з довгого, багатовікового сну вірних людей давнини і дасть їм життя як Своїм ді-

тям, як досконалим людям, і їх Він "настановить князями по всій землі" (Пс. 45:16; Євр. 11:35). Він, безсумнівно, виведе і представить, останку та їхнім супутникам, цих "князів" серед людей у час важкої кризи для народу, який є в завіті з Ним. Ці майбутні "князі" загинули, повставши проти панування демонів у часи до Христа. Вони будуть раді знову зіткнутися з демонічними силами в Армагеддоні і побачити їх знищеними. Чи під "вісьмома головними мужами" маються на увазі ті воскреслі віруючі люди з давніх часів, чи ні, ще належить з'ясувати. Головним моментом цього повчання є те, щоби всі вірні з Божого народу, які є з ним в завіті на землі, сміливо дивилися в обличчя тоталітарному монстру і виступили єдиним фронтом проти нього і наполегливо продовжували війну проти релігії, демонів і за Теократію.

41 Куди потече хвиля битви? Чи вціліє останок, і чи матиме він роботу на землі після битви Армагеддон? Господь дає вказівку в подальшій частині пророцтва, яка написана для того, щоб застерегти і втішити нас, щоб ми продовжували з терпеливою витримкою виконувати Його "дивну справу" до останнього кінця.

(Далі буде)

КОРІНЬ ВСЕСВІТНЬОГО ЗЛА

"Срібло Моє, і золото Моє, говорю Я, Господь Саваот" (Ог. 2:8). Що люблять і кому поклоняються люди, матеріальним речам, чи Великому Власнику таких речей?

Тих, хто Його любить, Господь Саваот, чисе ім'я Єгова, забезпечує цілковитою охороною, і нікого іншого. Ці "останні дні" є напруженими і повними великої небезпеки, тому що кульмінація вже близько. Ворог докладає всіх зусиль, щоб знищити тих, хто любить і служить Господу Саваофу. Сатана - ворог не хоче, щоби хоч одна людина служила Єгові, він хоче знищити весь людський рід. Особливо його гнів спрямований проти тих, хто свідкує про Єгову, Бога Саваота, тому що вони несуть людям свідоцтво правди, дотримуючись Божих заповідей. Великий ворог зазнає поразки у своїй тотальній війні.

Що буде з тими, хто не любить Господа, Бога Саваофа? Зверніть увагу на цей історичний приклад: Майже весь ізраїльський народ відвернувся від Бога Єгови через те, що не любив Бога; неминуче цей народ, як нація, зазнав знищення, а залишки його й донині розсіяні по всіх кінцях землі. Так само і народи, які називаються "християнством", виступають проти Бога Єгови, бо не люблять Його, вони також зазнають знищення (Пс. 9:17). Єдине, що роблять і будуть робити мудрі люди - це любити Бога, "ім'я Якому - ЄГОВА" - Пс. 83:18.

Найбільша заповідь, яка є першою за часом і першою за важливістю, полягає в тому, що творіння повинно любити Єгову Бога. Це питання одного разу було поставлене Синові Божому: "Учителю, яка найбільша заповідь у

Законі?" Відповідь Ісуса Христа доводить, що існує одна головна заповідь: "Люби Господа Бога твого всім серцем своїм, і всією душею твоєю, і всією думкою твоєю. Це перша і найбільша заповідь. А друга подібна до неї: "Люби ближнього свого, як самого себе. На цих двох заповідях тримається весь закон і пророки" (Матв. 22:36-40). Цій заповіді Єгова надав першочергової важливості, і це, також, підкреслюється нечестивим викликом, кинутим, Єгови, сатаною-дияволом. Саме тоді, коли Бог вивів ізраїльтян з Єгипту, Він дав цю заповідь Своему народові, що вони, якщо хочуть жити, повинні любити Його. І додав: "Не будеш ходи за іншими богами... а будеш старанно виконувати заповіді Господа, Бога твого" (Втор. 6:5-17). Другою заповіддю, за словами Ісуса, є "Полюби ближнього свого, як самого себе"; не більше і не менше. Весь закон і пророки залежать від цих двох заповідей, тому що без їхнього дотримання інші заповіді не мають ніякої цінності.

Часто вживається фраза: "Ми повинні любити Бога понад усе". Цей вислів не є біблійним, оскільки не існує жодних умов чи обмежень для любові, яку творіння повинно мати до Єгови. Любити означає бути безкорисливо і повністю відданим Богу Єгови без жодних умов чи компромісів. Не може бути ніякого поділу любові, коли частина віддається Єгови, а частина - створінню. Якщо власне "я" стоїть на його шляху або заважає його любові до Єгови, то "я" має бути відкинуте вбік. Якщо сусід або будь-яке створіння стоїть на шляху до повної відданості Єгови, цього сусіда або інше створіння слід відкласти вбік. Ніхто не може догодити Богові, якщо дозволяє любові до чоловіка, дружини, батьків, дітей чи інших людей заважати повній відданості Богу Єгови. Ніхто не може брати участь у оправданні імені Єгови, якщо ця людина не любить Єгову; тільки ті, хто оправдовує Його ім'я, будуть жити.

Послідовники Христа повинні любити своїх братів. Але як! Як сам себе любиш, відповідає Ісус. Це означає, що треба справедливо ставитися до свого брата, чинити йому добро

так, як би ти хотів, щоб він чинив добро тобі. Так Ісус визначив другу заповідь. "Отже, все, як тільки бажаєте, щоб вам чинили люди, так само чиніть їм і ви: бо в цьому закон і пророки" (Матв. 7:12). Люди часто дозволяють егоїзму, або любові до себе, стояти на шляху до повної відданості в служінні Єгови. Цього не можна допускати, так само, як не можна дозволити любові до будь-якого іншого створіння стояти на шляху служіння Єгови. Справжній учень Ісуса Христа повинен йти тим самим шляхом, яким йшов Ісус, будучи людиною; шляхом безумовної відданості Всемогутньому Богові. "Бо хто хоче душу свою спасти, той погубить її, а хто погубить душу свою заради Мене, той знайде її. Бо яка користь людині, коли вона здобуде весь світ, а душу[життя] свою занапастить, або що дасть за душу[життя] свою?" (Матв. 16:25, 26). "Хто любить душу свою, той погубить її, а хто ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для життя вічного" (Ів. 12:25). Ці вірші показують, що до слова "любов" не може бути додано жодних уточнюючих слів, якщо це стосується Єгови.

Це небезпечні дні, бо настав кінець світу сатани, і незабаром має бути вирішене велике питання про верховенство і панування над всесвітом. Лише ті, хто любить Бога Єгову, врятуються і знайдуть притулок під захистом Всевишнього. Ті, хто люблять Бога і віддані Його Праведному правлінню, знають, що все сприяє до добра (Рим. 8:28). Ніхто інший не знає цієї потішаючої правди. Коли людина знає, що вона старанно виконує Божі заповіді, і що вона має схвалення Єгови, повага або відсутність поваги з боку інших абсолютно не має значення. "Те, що високо цінується між людьми, гидота перед Богом" (Луки 16:15). Причина ось у чому: Сатана взяв на себе зобов'язання налаштувати всіх людей проти Єгови, заявивши, що жодна людина не буде повністю відданою і вірною Єгови Богу під час випробування, застосованого сатаною. Тому отримання релігійної відданості або високої пошани до створіння є певною мірою підтримкою сатанинської сторони в цій суперечці (Луки 6:26). Схвалення Бога -

це те, що людина повинна мати, щоб бути в безпеці.

Що ж, власне, є коренем світового зла? Апостол під натхненням писав: "Любов до грошей - корінь усякого зла" (1 Тим. 6:10, А.П.В). Гроші - це предмет або засіб для вимірювання вартості, або ведення торгівлі. Купець або торговець - це той, хто торгує матеріальними речами з корисливою метою. Значення слова "гроші" не може бути обмежене до царської монети або до речі, яка використовується як засіб обміну або міра вартості. "Гроші" в розумінні Святого Письма - це те, що є мірилом особистої вигоди, або те, що приносить людині прибуток. Це може бути золото і срібло, схвалення і пошана від людей, здобуття впливу і влади над іншими. Той, ким рухає бажання егоїстичної вигоди, є скупим і зажерливим, такий стан суперечить духу Божому і є виявом духу диявола.

Зверніть увагу на ці приклади: Перша людина Адам був егоїстом. Він не любив Бога, інакше він би слухався Його. Він не любив Єву, тому що саме егоїстичне бажання мати і утримувати те, що йому подобалося, спонукало його егоїстично приєднатися до неї в гріхопадінні; і саме тому він не був обманутий. Той факт, що він не послухався Божої заповіді, є переконливим доказом його егоїзму або відсутності любові до Бога Єгови, його Творця (1 Тим. 2:13, 14).

Прекрасне духовне створіння, Люцифер, не любив Бога Єгови. Він був егоїстичним, скупим і жадібним (Єр. 51:13). Його егоїстичне прагнення до особистої вигоди спонукало його згрішити в Едемі і в подальшому кинути виклик Всемогутньому Богу. У нього не було страху перед Богом Єговою, тому він навіть не починав бути мудрим, відповідно Божої мудрості. Він кинув виклик Богу Єгови, що Він не буде мати на землі людини, яка б залишалася вірною Богові в випробуваннях, і злобно сказав Єгові, що людина в часи випробувань проклинатиме Бога. Єгова дозволив сатані спробувати свої сили у виконанні його хвалькуватого виклику, Його головною метою при цьому було і є оправдання святого імені Єгови перед усіма творіння-

ми. Тому всі, хто хоче жити, повинні мати можливість пізнати Єгову і довести свою відданість по відношенню до Нього.

Саме любов до "грошей", або те, що вони уособлюють, стала початком сатани та його злого напрямку. Сатана почав робити з людського роду товар для власної вигоди, і тому це стало початком або коренем зла. Він передбачив, що від досконалого чоловіка і жінки, як джерела вийде море людських створінь, і вирішив використати їх для своєї особистої вигоди; тому він почав продавати і торгувати людським родом. Коли людство розрослося, сатана замислився над цим символічним "морем" людських створінь і породив злу звірячу організацію, за допомогою якої він керує людським родом. У цій видимій організації він виділив три елементи, а саме: торгівлю, релігію і політику; і з допомогою цієї організації, яка є повністю торговельною, сатана наповнив землю насильством (див. Об'явлення 13:1, 2; Єзекіїля 28:13, 16-18).

Всі релігійні організації світу є комерційними з тієї причини, що всі такі організації створюються і діють для особистої вигоди сатани і його прислужників, а також для відвернення людей від Бога Єгови. Починаючи з побудови Вавилонської вежі на рівнині Шинейар, сатана організував релігію, прямою метою якої була егоїстична вигода для сатани і людей, а також для того, щоб відвернути людину від Бога (Бут. 11:1-9). Релігії світу є комерційними з тієї причини, що вони є основним засобом, який використовує сатана для торгівлі людським тілом і кров'ю. Егоїзм, або любов до себе і власної вигоди, привів людей у Шинейарі в пастку сатани. З того дня і до сьогодні кожна релігія світу, незалежно від того, чи називається вона "християнською" чи "язичницькою", організована і розвивається заради егоїстичної вигоди людей, а тому всі такі релігії є комерційними і використовуються як знаряддя сатани. Це ще один доказ того, що "любов до грошей", або егоїстична вигода, є "коренем всякого зла" (А.П.В; прим. на полях).

Прагнення до егоїстичної вигоди, або любов до грошей, призвело до того, що земля наповнилася насильством. Коли Бог створив Люцифера і зробив його невидимим духовним керівником досконалого чоловіка, сам Люцифер був досконалим, і ця досконалість тривала доти, доки в його розумі не з'явилося беззаконня. Цим беззаконням була любов до грошей або егоїстичної вигоди; він переслідував свою ціль всіма меркантильними та комерційними способами. Бог спонукав Свого пророка записати це в таких словах, звернених до цього невірного херувима: "Ти був досконалий у дорогах своїх від дня створення твого, аж поки не знайшлося в тобі беззаконня. Через безліч краму твого наповнилося нутро твоє беззаконням, і ти згрішив, і Я скинув тебе з гори Божої, і знищив тебе, херувиме, з-поміж каміння вогняного. Ти осквернив святині свої численністю беззаконь своїх та беззаконням доріг своїх, тому Я виведу з-посеред тебе вогонь, щоб пожерти тебе, і покладу тебе, як попіл, на землю перед очима всіх, хто бачить тебе" (Єзек. 28:15, 16, 18). Замість любові, яку Люцифер мав виявити до Єгови, ним рухала егоїстична вигода або любов до "грошей".

"Святині" Люцифера, як невидимі, так і видимі для людських очей, він осквернив своїми нечестивими діями, викликаними його прагненням до егоїстичної вигоди. Він торгував ангелами і людьми, оточивши себе і наповнивши свою організацію насильством, і зневагою ім'я Єгови; все це він робив через своє ненаситне бажання особистої вигоди. Він є автором релігії, або демонізму, релігія якого є виконанням того, що суперечить волі Божій. Християнство - це виконання волі Божої, Ісус Христос завжди виконує цю волю і подає нам приклад в цьому.

За часів апостолів Ісуса Христа ніхто не називався папою, але всі християни, які вірно служили Богові і Його улюбленому Синові, визнавали Ісуса Христа Головою Його Церкви, яка є "Його тілом" (Еф. 1:22, 23). Через багато років після смерті апостолів була організована релігія, яку помилково назвали "християнською релігією", а на чолі цієї ре-

лігійної організації поставили не досконалу людину, яку всупереч Писанню назвали "папою" або "батьком батьків" (Матв. 23:9). Така організація претендувала на звання найбільшої релігійної організації, яка коли-небудь існувала на землі. Папська або римо-католицька релігія не була організована і не здійснюється з метою віддати честь і славу імені Бога Єгови, а виключно з метою егоїстичної вигоди для створінь, особливо для влади Ієрархії. Її лідери вихваляються, що її "діти" обчислюються сотнями мільйонів. Вона рахує свою чисельність і своє майно, яке вона має, як "побожність". Папська релігія в усі часи була і є комерційним інструментом сатани, і наповнила землю великим насильством, це було зроблено через її любов до грошей або егоїстичної вигоди. Жорстоке і злісне переслідування інших людей, огидна і зла інквізиція, богохульні вихваляння лідерів цієї організації - все це прояви нечестя, насильства і крайнього егоїзму. Її прагнення і намагання захопити світове панування і керувати всіма народами за допомогою тоталітарних диктаторів є причиною нинішнього світового кровопролиття і повалення демократичних держав.

Згодом на сцену вийшла інша релігійна організація, яка взяла на себе ім'я Бога і Христа і назвала себе "протестантською християнською релігією". Незалежно від того, скільки щирих людей було і є в цій організації, вона ніколи не використовувалася для слави і честі імені Єгови, але завжди з егоїстичною метою або заради особистої вигоди. Це егоїстичне прагнення до особистої вигоди робить усі релігії та релігійні професії комерційними. Отже, як факти, так і Святе Письмо показують, що релігії світу є комерційним інструментом в руках сатани, який зневажає Єгову і відвертає людей від Нього. Отже, це демонізм.

Дух егоїзму був помітний ще за часів апостолів, а в наш час егоїзм процвітає ще більше, ніж будь-коли. З цього приводу апостол писав: "А коли хто навчає інакше, і не приступає до здорових слів Господа нашого Ісуса Христа та до науки, що вона за правдивою

вірою, той згордів, нічого не знає, але захворів на суперечки й змагання, що від них повстають заздрість, сварки, богозневаги, лукаві здогади, постійні сварні між людьми зіпсутого розуму й позбавлених правди, які думають, ніби благочестя то зиск. Цурайся таких! Великий же зиск то благочестя із задоволенням" (1 Тим. 6:3-5). Ці слова апостола були актуальними з часу написання, але зараз вони набули ще більшої актуальності.

Цими словами апостол застерігає всіх, хто хоче догодити Богові і знайти в Ньому притулок, що вони повинні відокремитися від усіх, ким рухає бажання егоїстичної вигоди, незалежно від того, чи ця егоїстична вигода полягає в накопиченні земних багатств і влади, чи вигода, яка приходить через пошану, похвалу, признання людей і змушує того, хто її здобув, сяяти серед людей. Тому апостол чітко вказує на те, що ті, хто отримує Боже схвалення і знайде в Його імені цілковиту охорону, повинні відокремити себе від тих, які переслідують егоїстичні цілі; і таким чином вірні позначають себе як Свідки Єгови і як мішень для ворога.

Натхненний апостол заперечує правильність твердження, що особиста вигода в будь-який час є благочестям. Потім він додає: "Великий же зиск то благочестя із задоволенням" (1 Тим. 6:6). "Благочестя" означає бути цілком і повністю відданим справі проповіді Євангелія Царства Єгови через Ісуса Христа, метою якого є оправдання святого імені Єгови. Якщо слуга Бога Єгови присвячує себе, підкоряючись Божій заповіді, на те щоби прославляти ім'я Всевишнього, і робить це безкорисливо, задовольняючись тим, що дав йому Господь, то це "благочестя" для нього є великим здобутком, бо саме таким Єгова обіцяє цілковиту підтримку у час випробувань і, зрештою, частку в благословеннях вічного життя. Той, хто шукає цих благ з егоїстичної точки зору, не догоджає Богові, але той, хто безкорисливо прагне догодити Богові, особисто скористається Божим благословенням.

У чому ж тоді корінь усього світового зла чи беззаконня по відношенню до Бога? На-

тхненний письменник відповідає: "Бо корінь усього лихого то грошолобство, якому віддавшись, дехто відбилися від віри й поклали на себе великі страждання" (1 Тим. 6:10). Те, що задовольняє бажання особистої наживи, є корінь усього зла.

Бажання особистої вигоди - це спокуса і пастка, яка часто призводить до загибелі. Коли людина покликана Господом Богом і призначена на певне місце в Його служінні, вона отримує велику милість з рук Бога Єгови. Тепер вона перебуває в заповіді виконувати волю Божу, що означає використовувати свої здібності для служіння Всевишньому. Якщо, після цього, нею рухає егоїстичне бажання більшого особистого комфорту для себе або інших і якщо для реалізації цього бажання вона залишає служіння Господу і займається світським бізнесом або підприємництвом, то вона йде прямо в пастку ворога, яка часто призводить до того, що той, хто йде цим шляхом, "тоне в морі". "А ті, що хочуть бути багатими, впадають у спокусу і пастку, і в багато нерозумних і згубних пожадливістей, які топлять людей на погибель і згубу" (1 Тим. 6:9). "Море", в якому вони тонуть, означає відчужені від Бога народи землі, які утримують і підтримують організацію сатани - Вавилон (Об'явл. 17:1, 15, 18); якщо хтось з власної волі залишає служіння Господу, коли Господь призначив його на певне місце, а потім повертається до комерційних справ у світовій організації сатани, він, без жодного сумніву, буде "потоплений у морі". В основі всього зла і злих наслідків для тих, хто колись став на шлях служіння Богові, лежить "любов до грошей", тобто прагнення до егоїстичної вигоди, незалежно від того, якою вона може бути. Якщо правда застає людину з обов'язком утримувати свою сім'ю, займаючись якоюсь комерційною діяльністю, вона має право залишатися в цьому положенні, за умови, що не може іншим способом, забезпечити гідне і чесне життя тим, хто від неї залежить, і дає можливість принести більшу користь у своєму безпосередньому служінні Господу (1 Кор. 7:20; Рим. 12:17; 1 Тим. 5:8). Але якщо Господь забезпечує його і тих, хто

від нього залежить, і в той же час ставить його на служіння Господу, то вірність Господу означатиме, що він повинен залишатися непохитним у служінні Господу, а не звертати в протилежний бік, щоб задовольнити якийсь егоїстичне бажання.

Руки слуг Бога Єгови не можуть залишатися чистими, якщо вони торкаються нечистого, тобто сатанинської організації (Ісаї 52:11;

2 Кор. 6:17). Між Господнім народом і ворожою організацією не може бути нічого спільного. Ті, хто зберігає відданість по відношенню до Нього, повинні залишатися вірними Його імені. Їхня любов до Нього не може мати жодних застережень чи обмежень. Вони повинні і будуть віддавати Богові Єгови та Його Царству через Ісуса Христа всю свою любов.

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД

"МЕРТВИЙ, ЩЕ ГОВОРИТЬ"

"У Маккомбі, штат Міссурі, коли я грав на фонографі, на передньому ганку, для господині будинку, її чоловік був на задньому дворі та спостерігав за роботою групи чорношкірих чоловіків. Почувши фонограф (не знаючи, що відбувається спереду), він кричав: "Тихіше, спокійно, слухайте!" Деякі з чоловіків, не чуючи його, продовжували працювати. Він знову гукнув: "Тихіше, слухайте, тихіше! Я чую голос судді Рутерфорда - він мертвий! Я чую його голос із неба". Після цього він знепритомнів, дуже налякавши людей. Коли він прийшов до тями, йому сказали про фонограф".

ЩО СПОНУКАЛО ЇЇ ЗРОБИТИ СВІЙ ВНЕСОК (ОКЛАХОМА)

"Молода жінка підійшла до дверей, уважно прослухала запис, а наприкінці сказала: "Ми знаємо про важкі обставини, проблеми, утиски тощо. Ми щойно з Німеччини". Я вказав на останній розділ книги "Діти", "Славна земля", і згадав про нове небо і нову землю, на якій буде панувати праведність, коли диявол буде зв'язаний, а гноблення, зло і т.д. не будуть допущені. Вона зацікавилася, але нічого не взяла. Я запитав: "Ви коли-небудь чули про Вартову Башту або Свідків Єгови в Німеччині? Або про біблійних студентів?". Тоді я сказав "Бібельфоршер", і вона знала, що це таке. "О, так!" - сказала вона, - "ми багато чули про Бібельфоршер у Німеччині. Вони страждають більше, ніж будь-хто інший, тому що не йдуть на компроміси, але завжди

відстоюють свою віру". Потім вона дістала четвертак, щоб оплатити книгу "Діти". Вона сказала, що це був її останній четвертак, але вони хотіли підтримати всіх, хто бореться зі злом. Вона виглядала задоволеною, отримавши книгу і "Новини Царства".

НОВА ЕФЕКТИВНА РОБОТА (АНГЛІЯ)

Лондон: "Одразу після початку нової роботи ми розпочали багато модельних досліджень у цьому районі, і представник Товариства доручив нам опрацювати їх "так чи інакше". Наразі ця робота завершена, і результатом є вісім нових вісників, один з яких спочатку стверджував, що він атеїст. У районі Brentford ми стикаємося з протидією з боку духовенства, яке наказує своїм паствам не слухати нас, коли ми проповідуємо; але, звичайно, ми знаємо, що "інші вівці" Господа не звертають уваги на цих козлів".

Регбі: "Спіритуалістка: "Це марно, мої любі, ми вже бачилися раніше". Свідок Єгови: "Так, ми вас пам'ятаємо. Ви казали нам, що ви спіритуаліст". Жінка: "Я читала ваші буклети, але вони мені ні до чого, хоча я вірю, що ви робите добру справу". "У нас є записи, які ми хотіли б, щоб ви прослухали. Вони називаються "Де є мертві?" і "Що таке душа?". Просто послухайте їх, і якщо ми помиляємося, у вас буде шанс нас виправити. Якщо ми помиляємося, ми хочемо, щоб нас виправили". Жінка: "Тоді заходьте. Мені байдуже, хто ви такі, але ми можемо чогось навчитися". Результат: Прослуховування записів і демонстрація для вивчення книги "Ді-

ти". Далі: "Організоване зразкове заняття; дуже сподобалося".

Шеффілд: "Наш вісник познайомився з католичкою незадовго до того, як ми стали піонерами, ми мали задоволення провести з нею два зразкових заняття, четверте і п'яте. За цей час (загалом шість тижнів) вона покинула католицьку церкву і забрала своїх чотирьох дітей з католицької школи. Коли три тижні тому прийшов священник (він дзвонив за грошима), вона сказала йому, що вона про нього думає, і що йому не потрібно більше приходити. Вона сказала, що приєдналася до Свідків Єгови. "Що? Ті, що вивчають Біблію?" "Так", - сказала вона. Він кинув їй гроші назад і сказав, що якби у нього була палиця, він би її відлупцював. Він сказав: "І це після того, як я благословив цей будинок! Вона відповіла: "Так, і відтоді, як ви поблагословили цей будинок, справи в ньому стають все гіршими і гіршими". Її чоловік, не католик, зацікавився, і ми провели з ним одне зразкове заняття. Минулого тижня вона була на нашому звичайному занятті".

ЛЮДИНА В УНІФОРМІ ПРОТИ ПАТРІОТА

"Під час вуличного свідництва, на розі поштового відділення в Тусоні, штат Арізона, я помітив молодого чоловіка у військовій формі, який стояв поруч. Я запропонував йому Вартову Башту, і на мою радість, він прихильно поставився до її послання: "Мій батько - Свідок Єгови, і мені подобається читати літературу, яку він мені надсилає". Після короткої розмови я залишив його і продовжив роботу. Через деякий час пройшов потворний на вигляд чоловік і закричав: "Подивіться на нього, він стоїть там, непатріот, він не повинен бути... і т.д". Я проігнорував його і продовжував займатися своїми справами, а він поспішив до поштового відділення. Через хвилину він вискочив звідти, пихкаючи і ухаюкаючи. Підійшовши до мене, він знову почав мене ображати: "Він не американець,

не патріот, проженіть його з вулиці - він проти уряду!" Я голосно запитав: "Ти погано себе почуваєш? Ти хворий? Це зауваження розлютило його ще більше, і він продовжив справу батька. Хлопець-військовий все ще був там і бачив усе, що відбувалося. Підійшовши до нього, я звернувся до нього: "Скажи, цікаво, що його турбує?". На це наш друг-солдат відповів досить голосно, щоб інші могли почути: "Та він такий же, як і всі: не знає, що робить". Потенційний патріот замовк і здивовано глянувши на армійця, пішов геть, задиханий, злий, збуджений".

ЯК ВОНА ДІЗНАЛАСЯ, ЩО ПРИЙДЕ ПІОНЕР

"Ця територія (Брукхейвен, штат Міссісіпі) є ізольованою, тут вже кілька років не було жодного свідка. Я припаркував машину на під'їзній доріжці і вийшов з патефоном і книжковою шафою. Щойно я зібрався постукати у двері, як їх відчинила молода жінка і сказала: "Заходьте, я на вас чекала". Я увійшов, думаючи, що вона помилилася щодо того, хто я такий. Я налаштував фонограф, і коли він закінчив, вона сказала: "Так, я візьму книгу. Ви ж один зі Свідків Єгови, чи не так? Вона дала 50 центів за книгу і подякувала мені за те, що я прийшов до неї. "Тепер я розповім вам, як я дізналася, хто ви і чому я вас чекала. Тиждень тому в громадському туалеті я знайшла буклет "Де знаходяться мертві", взяла його до рук і побачила напис "Свідки Єгови". Я одразу згадала, як рік тому проїжджала через Джексон, штат Міссісіпі, і бачила на багатьох вітринах магазинів написи "Свідки Єгови не розшуковуються". Я подумала, що це якісь гангстери. З цікавості я прочитала буклет. Він був чудовий. Там було написано, що один зі Свідків Єгови завітає до мене додому з фонографом і літературою. Я щодня молилася, щоб ви прийшли, і через тиждень моя молитва була почута". Я одразу ж домовився, що прийду ввечері і зіграю "Діти Царя"".